

Avalon, Atlantis, El Dorado, Shangri-La...

Op reis naar Misschien

·DOOR: FRANK FLIPPO

Achter zilveren zeemist, door het spiegelglas of na de berg rijstebrij, daar ligt het... Het land waar iedereen gelukkig is. Waar de straten van goud zijn, waar verloren gegane kennis voor het oprapen ligt en waar elke ziel een gelukzalige glimlach van het gezicht straalt. Waar ongeborenen feest vieren en de gestorvenen herenigd worden. Het land waar het Goed is, het land van de Toekomst, de Goden, de Wijzen... het land dat niet bestaat. Of misschien toch...

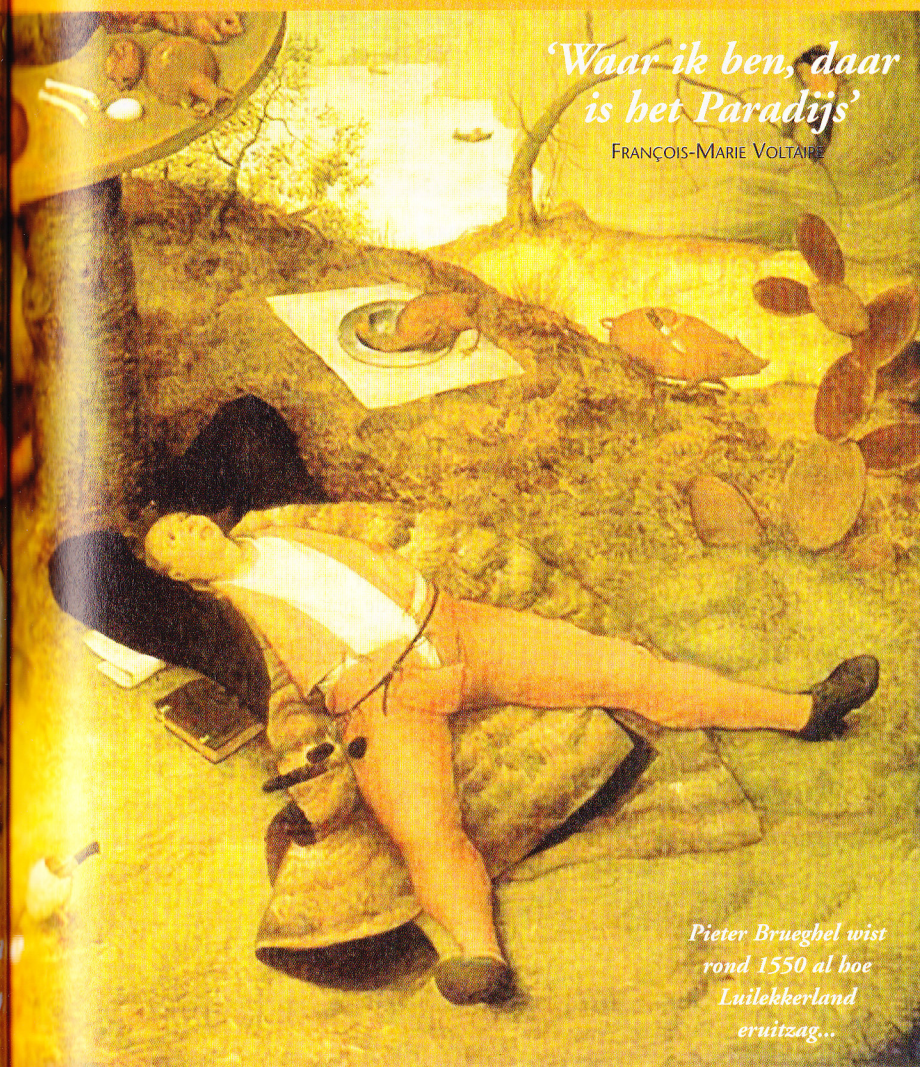

'We zijn wat we zoeken, wanneer we aankomen zullen we Zijn'

RAM DASS

'Waar ik ben, daar is het Paradijs'

FRANÇOIS-MARIE VOLTAIRE

Pieter Brueghel wist rond 1550 al hoe Luilekkerland eruitzag...

*Odysseus kon
zich moeilijk
losmaken van
de wil der
liefvallige,
bedwelmende
nimf Calypso
op haar
eiland
Ogygia.
Schilderij
van Brueghel*

Maar eerst: hoe kom je daar? De weg naar het paradijs

*Ik heb u lief,
als droomen in den nacht,
Die, na een eind'loos heil
van éénen stond,
Bij de eerste schemering
voor immer vlôôn,--
Als morgen-rood en
bleeke sterren-pracht,
Iets liefs, dat men verloor
en niet meer vond,
Als alles, wat héél ver is
en héél schoon.*

(WILLEM KLOOS)

Zeven weken geheel verzorgd Atlantis, of Shambhala, El Dorado, Shangri-La... In vrijwel alle culturen duikt wel een gebied op waar het Goed is. Een verloren land, een moeilijk te bereiken gebied, waar de diepste kennis verborgen ligt, de grootste rijkdom opgetast tot aan de hemel. Een hevig verlangen naar een wereld die in evenwicht is, die gelukkig maakt, spreekt eruit. Wie het meest lijdt in deze wereld zal de grootste aandrang hebben om eens een uitje te maken naar zo'n heerlijk Paradijs. Spirituele reizigers willen naar Atlantis om wijsheid te vergaren, levensgenie-

ters naar Luilekkerland, voor de willige partners en de gebraden ganzen. Je komt er niet zomaar, tuinieren begint niet met de oogst. Behalve in dit verhaal, dat bieden wij onvoorwaardelijk aan.

Waar magische landen zich bevinden, staat zelden scherp omschreven. De wijze lessen die wij kennen, vertellen alleen waarheen en hoe te reizen. Wij ontdekten drie reismethoden die beproefd zijn bij verschillende magische oorden: via de Queeste, via Verlichting of via de Juiste Tijd en Plaats. Goede reis naar Droomland!

Queestes

Op reis gaan naar je Land is een soort afzien, op de duizenden jaren oude manier van de miljoenen pelgrims die je al voor zijn gegaan. Moslims in Mekka lopen zeven keer om de Kaaba, daarna drie dagen door de woestijn tot ze de voet van de berg Arafat bereiken. En dan moeten ze omhoog. Pas op de top kunnen ze opgelucht ademhalen: ik heb het einddoel bereikt, nu ben ik schoongewassen van mijn zonden.

Dus daar kun je heen lopen. Een andere vraag is, hoe je in hemelsnaam een gedroomd land bereikt. De Navajoinianen vinden soms hun Wervelende

Berg door in een uitgeholde boomstam de Colorado af te zakken. Soms ook niet. Het doel wordt alleen af en toe bereikt.

Hoe anders gaat dat met de grote helden uit de Oudheid! Zonder succesvolle reis hadden wij ons hen niet herinnerd, dus laten we ons door hen inspireren. Odysseus, Rama en Gilgamesj bereikten stuk voor stuk hun niet in kaart gebrachte landen. Afgezien van de gewone vermogens kon dat vooral vanwege die ene eigenschap: onschuld. Alleen voor kinderen en onschuldigen gaan de elfenpoorten open.

Verlichting

Of voor Verlichten. Want ook wie Verlichting bereikt, is opnieuw onschuldig. Concerten van nachtegallen worden net als in je jeugd, begrijpelijke stemmen, kinderliedjes krijgen een diepe betekenis, donderwolken dreunen de heilige mantra Om. Het overwoekerde pad is teruggevonden en is nog even schoon en stralend als vroeger. Taoïsten proberen er te komen door zich los te maken van de taal en onbevooroordeeld de wereld op zich af te laten komen. Met de verwondering van een dreumes en de wijsheid van een oudere. Wie wil weten hoe moeilijk dit is, mag het gedurende een minuut uitproberen.

*Op reis
naar
Misschien*

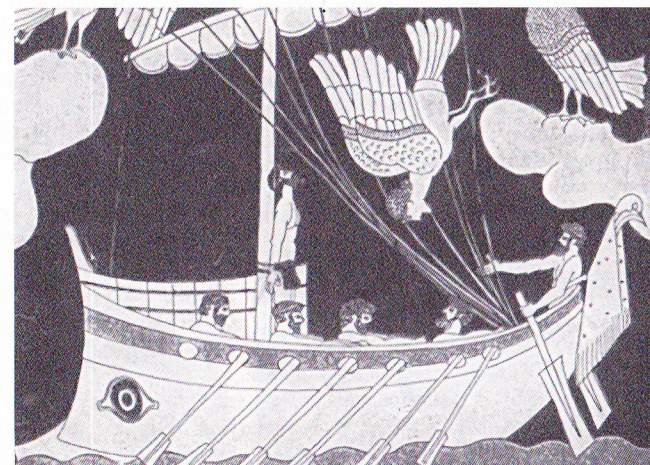
Juiste Tijd, Plaats

Anderen zoeken de Toegang in een specifiek tijdstip en een specifieke plaats, omstandigheden waarin zeer kortstondig de poorten open gaan. Dit is de kunst van het leren lezen van de tekenen. Alchemisten, tovenaars en waarzeggers vinden elkaar hier. Elfenland nadert, als donker en schemer elkaar heel even raken. Of in een specifieke seconde op een schrikkel dag. Of tijdens Allerzielen. Dan is de scheidslijn tussen dezer- en generzijds flinterdun. Mediums kunnen dan zonder gevaar oversteken naar de geestenwereld.

Waar wil je heen?

Maar voor je een Pad inslaat: naar welk droomland wil je precies? Je hebt vier typen, als de vier windrichtingen die je moet doorkruisen en de vier rivieren die uit het paradijs stromen. Wil je de Tuinen van Pairidaeza bezoeken? Of ben je een held op zoek naar de Berg der Goden? Of een ontdekkingsreizi-

*Odysseus wilde
zich graag laten
lokken door de
Sirenen, maar
niet tot op hun
klippen. Dus
liet hij de roei-
ers was in hun
oren stoppen en
zichzelf aan de
mast binden...*

ger, naar een Verloren Land? En dan zijn er, voor de aardsen onder ons, nog de Zinnelijke Regionen. Treedt binnen!

1. Magische Tuinen

a. Tuinen van Pairidaeza

Geen droomland of er zijn fonteinen, bloemen en vruchtbomen. Wij zijn Iran en Irak eeuwig dankbaar, want hun voorloper Perzië gaf de wereld een Pairadaeza. Dit betekent 'ommuurde heerlijkheid'. Achter het warme, vlakke Tweestromenland ontdekten de Assyriërs 9000 jaar geleden een groen bergland. Hier stichtten zij Perzië en de eerste ommuurde luthoven vol bloemen, bomen en klaterende beekjes. In een 'Pairidaeza stromen altijd vier 'hemelse rivieren' samen in een kruis. Op Perzische tapijten zie je de tuin opnieuw: randen als grensmuren en paden met middenin vier delen in zes vierkanten, omgeven met vierkante en ronde bloempatronen, en bomen op de binnenhoeken.

Als de moslims Perzië veroveren en pairidaeza's vinden, denken zij aan het paradijs uit de Koran: fonteinen, schaduw, vruchten, wat een woestijnbewoner maar wenst. De mooiste Pairidaeza zijn de Hangende Tuinen van Babylon, met terrassen als magische puzzels. Gebouwd aan de Eufraat-oever op waterdichte daken, diep genoeg voor bomen en hydraulische bevoeiing. Maar de Perzen behouden hun natuurlijke smaak; kunstmatig geknechte of hoekig gesnoeide planten zijn niet aan hen besteed. De natuur is hen ernst: sinds diezelfde 9000 jaar worden in Iran jonge mannen onderwezen in het planten van bomen.

Marco Polo omschreef een Perzische tuin met fonteinen die wijn, melk, honing en water spoten. Uit de brandende zon belandde je in een koele, vochtige bloemenweelde, zwaar van geuren. Er groeiden ook lotussen. Indiërs waren hier bijzonder gecharmeerd van en brachten ze naar hun tuinen. De Nepalese prins Gautama Boeddha nam de wonderbloem mee

naar China en die is daar sindsdien nooit meer weggegaan, net als onze 'passieloze liele' in het loflied van Frederik van Eeden:

*Ik heb de witte water-liele lief,
daar die zoo blank is en zoo stil
haar kroon uitplooit in 't licht.*

*Rijzend uit donker-koelen
vijvergrond, heeft zij het licht gevonden
en ontsloot toen blij het gouden hart.
Nu rust zij peinzend op het watervlak
en wenscht niet meer.*

b. Mythische Tuinen

Van de dichtkunst naar de mythische droom is een kleine stap. Plekken als de Hof van Eden hebben altijd een vrouw met een beslissende stem en een met symboliek beladen boom. Deze hoedster van de boom is een nimf die iedereen betovert en verleidt die onder de takkenkroon komt. "En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs en dat hij een lust was voor de ogen, ja een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijne vrucht en at; en zij gaf ook haren man met haar, en hij at." (Genesis 3:6) Zo kon Odysseus zich moeilijk losmaken van de wil der liefvallige, bedwelmende Circe of van nimf Calypso op haar eiland Ogygia (Navel der Zee).

De Azteken hebben op hun beurt Tlalocan, het weelderige en overvloedig waterrijke domein van de regengod Tlaloc. Toegang hebben alleen verdronkenen, epileptici en door de bliksem getroffen. Mexico heeft ook nog ergens een slangenvrouwdomin van liefdesgodin Cihuatlan, wonend onder de hoge cipressen van het land Chalmeacan.

2. Godenbergen en godenrijken

Of je nu de Olympus bezoekt of Shambhala, goden en bergen zijn onverbrekkelijk verbonden. Daarboven, in de wolkenlanden, tronen de hemelse wezens. Vooral in landen als Japan en China betekent het beklimmen van een berg een loutering, een mystieke ervaring die je letterlijk dicht bij de

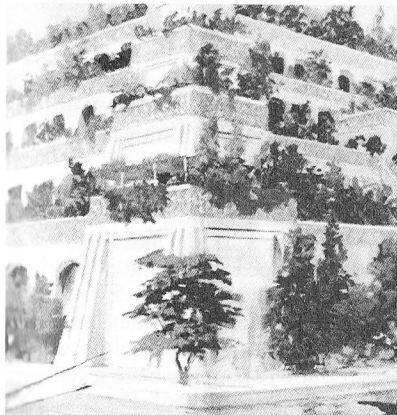
hemel brengt. Onderweg naar de top liggen kloosters, de top is be kroond met een majestueuze tempel. Je bent er ver van het lawaai van de Chinese samenleving. Als je halverwege overnacht, hoor je alleen de bronnen en de regen.

China telt enkele tientallen boeddhistische en taoïstische bergen, zonder uitzondering ecologische wonderen, met een aan het sprookjesachtige grenzende variëteit aan flora en fauna. Dieren die men alleen uit wonderverhalen kent, leven daar voort; elk jaar lees je daarvan voorbeelden in de krant.

Koen-Loen

Van al deze bergen is de Chinese Koen-Loen de hoogste en minst bereikbare. Op Koen-Loen kom je alleen als je onsterfelijkheid hebt weten te verwerven. Een paradijs voor mensen die door alchemie of andere manieren de dood ontkomen. Of voor zondagskinderen die toevallig door nimfen op weg zijn geholpen.

Op Koen-Loen komen ook de goden samen. In de tuin staat een fontein met nectar, en een boomgaard met perziken der onsterfelijkheid. De Vorstin daar heet Si Wang Moe, die je bij aankomst een nap overhandigt vol levenbrengende dauw. Zij draagt een panterstaart en woont in een jadepaleis naast de Jianmu-Wereldboom in de vlakke van Doegoen. Daar groeit ook de Witte

Op reis
naar
Misschien

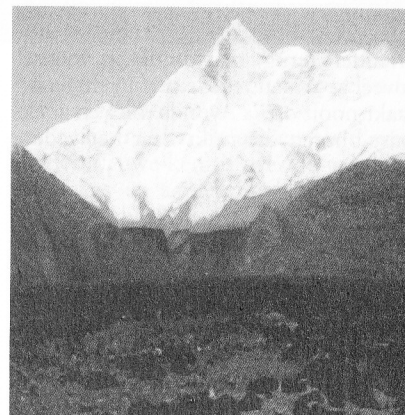

Paddestoel, nog zo'n elixer van onsterfelijkheid.

Shambhala

Shambhala ligt in een meer, omgeven door bergen, ergens ten noorden van Tibet. Hier onderwijst Boeddha de Tantra van het Tijds wiel. Shambhala is eigenlijk Olmo Lung Rung, het paradijs van de Bonpo-religie, welks oorsprong zich verliest in de mist der eeuwen. Omgeven door zee en de zee omcirkeld met sneeuwbergen, kan Olmo Lung Rung alleen worden betreden via het pad dat Tonpa Shenrab opende. Shenrab is de stichter van Bonpo. Dit is het centrum waar alle spirituele energieën op aarde vandaan komen. Boeddhisten kennen nog een versie: het innerlijke Shambhala, dat overeenkomt met het hartchakra van alle wezens, symbool voor de drie-eenheid geest, spraak en lichaam.

Japanse boeddhisten hebben weer wat anders: het Zuivere Land. De boeddha van het onmetelijke licht woont er, hemelse wezens en mensen zijn onvoorstelbaar wijs en beheersen bovennatuurlijke krachten. De hele

Op reis naar Mitschen

sfeer is zeer verheven, zoals je dat nergens op aarde tegenkomt. Natuurlijkheid, leegheid en oneindigheid overal. Voor boeddhisten is het paradijs een toestand van de geest. Als je hebt gegeten, verdwijnen de maaltijdresten vanzelf. Er is geen spijsvertering, alleen smaak.

Tirnanog

Het gezegende eiland Tirnanog, of Land der eeuwige jeugd ligt westelijk van Ierland achter een zilveren zeemist die slechts af en toe oplicht. Er heerst eeuwige lente. Geen landkaart helpt je en je mag alleen binnen als het fairy-volk je aardig vindt. Het zijn elfenkinderen die beschermd worden door aardgodin Dana.

Wie er heen gaat, hoeft nooit meer te ploegen en zwoegen. Je vult je tijd dan met vrijen, feesten, jagen en oorlogje spelen. Sneuvel je, dan word je de volgende ochtend herboren en alles begint opnieuw. Af en toe worden de fairy's nieuwsgierig naar de andere kant van de Mist en dan stappen ze erdoor en halen ze de vreemdste grappen en groten uit.

Keltische krijgers die sterven op het slagveld, vinden in Tirnanog al hun vrienden terug, met drank en voedsel zoveel ze willen, en de turf in de haard raakt nooit op. 's Avonds rolt een zoete mist binnen die ruikt naar het vaderland ...

Bosaardbei

Ook de Azteekse krijgers kennen godenverblijven waar ze na hun dood heen mogen, ook alleen als zij sterven op het veld van eer. Dan mogen zij bloemensap drinken en meedoen aan de kannibalenfeesten ter ere van de zon. Wie gewoon sterft in bed, kan

naar de duisternis van Mixtlan, god der onderwereld die alles opslokt. Een weinig benijdenswaardig lot dat verklaart waarom de Azteken zich zonder schroom opofferden in de strijd tegen de Spanjaarden. Volgens een ander indianenvolk, de Irokezen, betekenen ziekte en gebrek dat ze in de hemel rijk onthaald zullen worden.

Rijken krijgen hun rijkdom van duistere machten die zij na de dood moeten terugbetalen. De Irokese mascotte onderweg naar de zaligheid is de wilde bosaardbei. De vroegste aardbeien bevatten volgens hen een enorme geneeskracht, en verdwijnen rap in hun mond zo gauw ze rijp zijn. De heilige aardbei groeit ook op de weg die naar de hemel leidt. Een Irokees die van een zware ziekte herstelt en zijn ogen weer opslaat, zal zeggen: ik at bijna aardbeien...

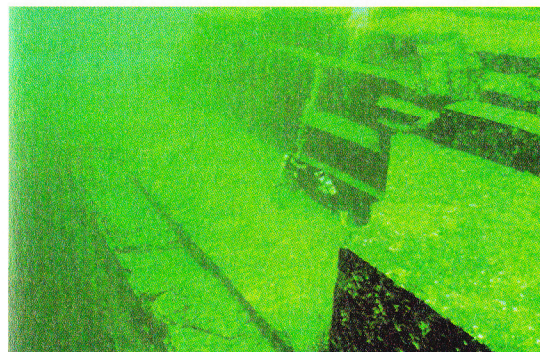
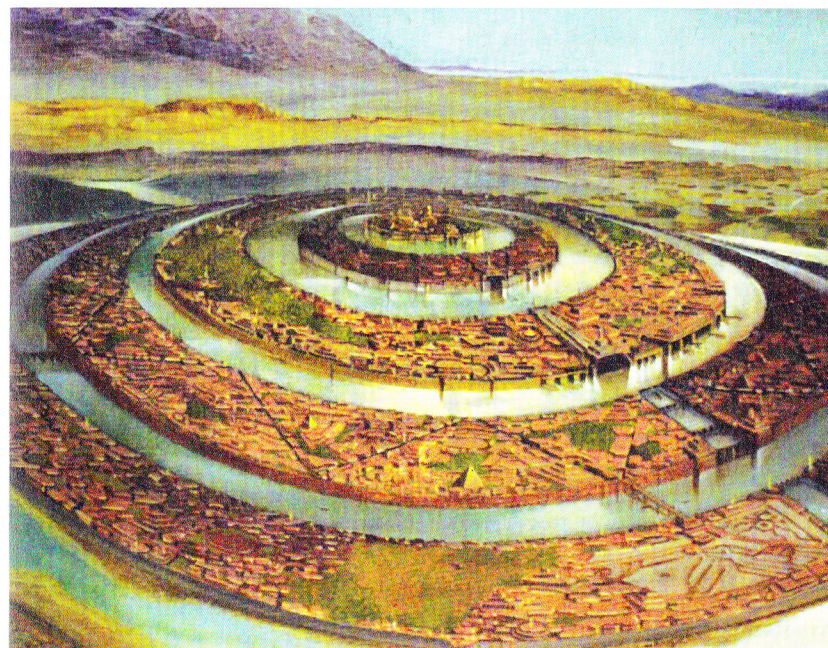
3. Verloren Landen

Atlantis

Resten van verloren beschavingen laten ons talloze spirituele schatten van wijsheid en kennis na, of ze nu in India, China, Centraal-Amerika of in de Atlantische Oceaan liggen. Maar Atlantis is en blijft een van de meest bijzondere menselijke scheppingen.

"Een eiland van voor de Grote Vloed, in wat we nu de Atlantische Oceaan noemen. Vanuit de westkust reisden zeelieden met gemak naar de Amerika's, in hun schepen met beschilderde zeilen. Oostwaarts was Afrika een buur, over een smalle zeestraat. De gouden eeuw van Egypte is slechts een overblijfsel van de Atlantische cultuur. De antediluviaanse koningen koloniseerden de wereld.

Alle goden in mythologische drama's, in alle legenden van alle landen, waren Atlantisch. Bewust van haar lot, zond Atlantis schepen naar alle uithoeken der aarde; aan boord de Twaalf: de dichter, de technicus, de boer, de wetenschapper, de magiër en de andere zogenaamde goden van onze legenden, Maar goden waren het." Zo ongeveer

vertelt Donovan in zijn lied 'Atlantis' van dit verzonken continent.

Plato sprak er al over in zijn boeiende beschrijving van een hoogontwikkeld, verbazend land. Later ontdekten onderzoekers verrassende overeenkomsten in culturen, die alleen met Atlantis te verklaren zijn, zoals de piramides van Egypte, China en Mexico. Ook gedrag van palingen, trekvogels en vlinders lijken naar Atlantis te wijzen, net als resten van steden en wegen op de oceaانبodem. In deze tijd is

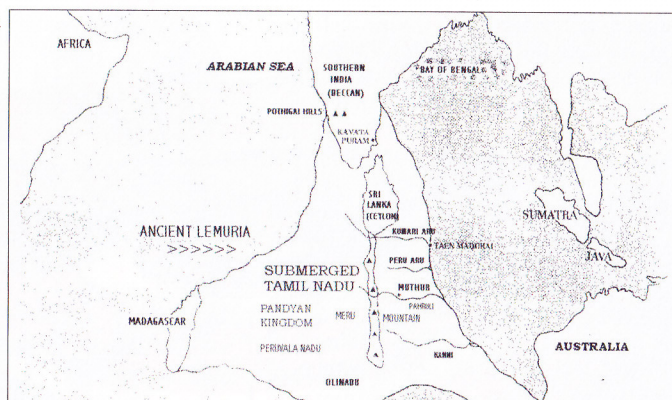
Atlantis een van de grote inspirerende Landen geworden.

Later channelden theosofen als Cayce allerlei nieuwe kennis over de wording van mens en aarde. Zij breidden het Atlantisverhaal uit met verzonken landen als Lemuria, Hyperborea, Daitya, Ruta en Poseidonis, bevolkt met allerlei premenselijke soorten.

Avalon

Glastonbury, een heuvel die vroeger was omgeven door moeras en water, ➡

Landkaart van Lemuria, dat sterke overeenkomsten vertoont met die van het huidige Sri Lanka.

toen het nog Eiland van Avalon heette, is de heiligste plek van Engeland. Bezoekers kunnen de heuvel beklimmen om van het uitzicht te genieten. De gastvrije elfenkoning Gwyn ap Nudd woont er en de heuvel kent ook een 'Doolhof voor de godin'.

Glastonbury's omgeving is bezaaid met steencirkels als Stonehenge en andere overblijfselen uit magische tijden. In de abdij ligt het graf van koning Arthur. Hier werd ook het christendom gesticht in Engeland. Al vanaf de jaren '60 is dit een mondiaal bedevaartsoord voor mensen van de Nieuwe Tijd.

Arthur wacht in de andere wereld Avalon, eiland der appels, op de reïncarnatie als verlosser van zijn onderdrukte Keltisch volk. Arthurs graf-schrift luidt: 'Hier ligt Arthur, de koning die was, de koning die zal zijn'. Ook het mythische Camelot, het hof met de Ronde Tafel van Arthur, moet hier ergens liggen.

De naam Avalon gold al tijdens de Romeinse bezetting als geuzennaam voor alles wat echt Engels was, zoals de sterke druïdentradities. Marion Zimmer Bradley beleeft de Avalon-mysteriën vanuit een vrouwelijk gezichtspunt. Haar 'Nevelen van Avalon' beschrijft Avalon als een school waar jonge vrouwen priesteres kunnen worden. Gewone stervelingen mogen er alleen in met toestemming van de

priesteressen. Dit Avalon ligt in een meer tussen nevelen, maar is op aarde niet terug te vinden. Niemand kan navertellen hoe ze het eiland bereiken, want niemand keert terug. Alleen Guinevere betreedt de nevelen eenmaal zorgeloos en overleeft het.

De Andere Wereld komt ook terug in de ridderverhalen van Chretien de Troyes. Lancelot betreedt in le Chevalier de la Charette deze Wereld waar ridder Meleagant heerst. Lancelot gaat er binnen om Guinevere te redden, op gevaar af er zelf nooit meer weg te kunnen. Omdat hij Meleagant in een eerste duel weet te verslaan, mogen Guinevere en de andere gevangen onderdanen van Arthur de Andere Wereld verlaten. Lancelot wordt echter ingemetseld in een muur en zit dan gevangen in de 'Autre Monde'.

*Het gedroomde land
Negenvoudige zegeningen over jou!
Moge het heilige land je steunen,
De eeuwige zee je omgeven
De Eeuwige hemel je bewaken
De winden je naam fluisteren
Eeuwig vuur je inspireren,
De stenen zich jouw gangen herinneren
De aarde je behoeden en wiegen
De eeuwige vlam eeuwig
jouw weg illumineren*
(EEN OUD DRUÏDE-GEBED)

4. De zinnelijke regionen

Zelfs de vagina als vochtige tuin der wonderen, zoetgeurend en begroeid, met fonteinen, en venusheuvel (Mons Veneris) geldt voor bijvoorbeeld Tantrabeoefenaren als tuin der lusten en representant van het Paradijs op aarde. Deze symboliek is ook duidelijk te zien op prenten uit het oude Perzië en in de Moghul-tijd. De Kama Sutra verhaalt ervan, en in het Sanskriet betekent yoni (vagina) ook heilige of geheime tuin, bron of oorsprong.

Erotici vinden in de vagina de fontein, het struikgewas, warm en beschut, de toevlucht, middelpunt der aarde. Er bestaat ook andere erotische paradijsbeeldspraak zoals in de woorden van Christophoros Columbus: het paradijs is de tepel op de borst der aarde.

Het hele lichaam komt aan bod in de feesten waarin de wereld tijdelijk in een aards feestparadijs wordt herschapen, zoals in de orgiastische feesten van Dionysos. Tegenwoordig vind je daar iets van terug in feesten als Halloween en carnaval. De beperkingen van de gewone tijd worden even opgeheven en je leeft in een droomtijd, in een roes vrij van beperkingen.

Luilekkerland

'De beker des levens is bedoeld voor drinkers, niet voor nippers'

(ROBERT LOUIS STEVENSON)

Tenslotte Luilekkerland, waar ieder

altijd 33 blijft. Wie er het langst slaapt, verdient er het meest. Daar lopen veel mooie vrouwen rond. Je kunt er wonen in huizen van koek. Luilekkerland of Cocagne is al bekend sinds de late Middeleeuwen, met alle rijkdom die het hofleven van die tijd te bieden heeft.

Dit is het ware aardse paradijs. Wijnrivieren, geroosterde vis en gebaden ganzen te over. Werken mag niet, eten en drinken bieden zich spontaan aan, wie zijn handen uitstrekt en zijn mond openspert, krijgt alles vanzelf binnen. Altijd mild voorjaarsweer, gemeenschappelijk bezit, geen ruzies, vrije seks met altijd willige partners. Maar ook Cocagne gaat mee met zijn tijd. Bij Luilekkerland denken mensen nu niet meer aan seks of communaal bezit, maar aan een uitgesproken kinderdroom, met hoog opgetast snoep, een rijstebrijberg waar je je doorheen moet eten, limonadefonteinen en daken met pannenkoeken.

Zijn wij nu uitgeparadijst? Nee, dit is nog maar het begin. Wandel verder in het woud van je gedachten. Wandel en verwonder je; er zijn evenveel droomlanden als mensen. ■

